SOIR 1 AOUT 1924

Trung Bắc Tân Văn

中北新聞

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

DEPOT LEGAL INDOCHINE N° 2674

BANG

	Một tờ	Một tờ có hình	Một tờ có hình và phụ trương	Một tờ có hình và phụ trương	Ngoại quốc
Một năm	4$00	6$90	6$30	6$30	6$60	12$00
Các làng và Các công-sở	»	8.00	8.00	8.00	9.00	»
Sáu tháng	3.00	3.50	3.20	3.20	3.30	6.00
Ba tháng	1.50	1.75	1.60	1.60	1.65	3.00
Một tháng	0.50	0.60	0.55	0.55	0.60	1.00

Les abonnements partent du 1er et du 16 de chaque mois

Toutes les lettres destinées à la rédaction doivent être adressées au directeur 61 63, Rue du Coton, Hanoi

Fondateur : F. H. SCHNEIDER
Directeur : NGUYỄN-VĂN-VĨNH
Rédacteur en chef : PHẠM-HUY-LỤC
Administrateur gérant : NGUYỄN-V-LUẬN

Adresse télégraphique : TRUNG BẮC-TÂN-VĂN HANOI
TÉLÉPHONE N° 150

ANNONCES

Décomptées à raison de 8 lignes au centimètre de hauteur, sur 0m 065 de large

4e page
Une seule insertion. . . . 0$30 le c/m
Par contrat annuel
Par centimètre et par insertion. . . . . 0$18 le c/m

Réclame dans la 1re page. . . . 2$ la ligne
Annonces judiciaires et légales. 1$50 le c/m
On traite à forfait pour les contrats importants.

Sách quốc-văn giáo-khoa

Ta thường đọc câu ca-rao: ông thầy có sách, thợ mạch có dao, thợ rào có búa. Cái sách của ông thầy dạy học thật không khác gì cái dao của anh thợ mạch, cái búa của bác thợ rào; làm thợ mà không có đủ đồ dùng thì biết lấy gì mà làm; làm thầy mà không có đủ sách vở cũng biết lấy gì mà dạy; bởi thế sách giáo-khoa là một thứ không thể thiếu được ở trong trường học, mỗi một lớp học phải có một thứ sách giáo-khoa khác, mỗi một khoa học lại phải có một thứ sách giáo-khoa riêng.

Ở những nước giáo-dục phổ-cập, dân-trí khai thông như các nước bên Âu Mỹ đó này, sách vở đối với người ta, coi như là một vật nhật-dụng thông-thường, có cơm gạo để bổ dưỡng khí huyết, có vải lụa để bảo hộ thân thể thì cũng phải có sách vở để nuôi hồn bổ não, không có không được, càng nhiều càng hay, nói riêng về một thứ sách giáo khoa cũng đã rộng như bể, rậm như rừng, cũng kể có hàng thiên kinh vạn quyển những tàng thư-viện ở các trường học, những đồ thư quán của các học-sinh là toàn một thứ sách giáo-khoa cả. Mà nước nào cũng vậy, nói là sách giáo-khoa thì tức là sách giáo-khoa bằng quốc văn hết thảy, chỉ trừ có một khoa học tiếng ngoại-quốc mà thôi; vì cái nền giáo-dục ở nước người ta bao giờ cũng lấy quốc-văn làm chủ; làm một người học sinh Pháp thì từ tiểu học, trung-học lên cho đến chuyên-môn học, cao-đẳng học, học cái gì cũng là học bằng quốc-văn Pháp cả; xét rộng ra đến một người học-sinh Anh thì học cái gì cũng là học bằng quốc-văn Anh, một người học-sinh Nhật thì học cái gì cũng là học bằng quốc-văn Nhật, không khác gì; học-trò học cái gì cũng là học bằng quốc-văn thì suốt trong các bậc học dạy cái gì cũng phải là sách giáo-khoa bằng quốc-văn cả; nên các trường học các nước, phàm những sách học chỉ có cái tên chung là sách giáo-khoa, chứ không tách riêng ra có cái tên sách quốc-văn giáo-khoa cũng cái tên sách giáo-khoa gì gì khác nữa.

Nước ta thì dứng hẳn vào một cái cảnh-ngộ riêng khác hẳn với nước người ta. Trải mấy ngàn năm học mượn viết nhờ, cái nền giáo-dục trong nước vẫn không lấy quốc-văn làm chủ, trước kia thì học chữ Hán, bây giờ thì đổi lại học chữ Tây, nên sách học ở các trường học mình ngày nay hỏ hết toàn bằng chữ Tây cũng như ngày xưa hỏ hết toàn bằng chữ Hán. Song, cái cách giáo-dục như thế, trái hẳn với cái lẽ thường tự-nhiên của trời đất mà có trở hại cho cuộc tiến-hóa của người mình. Trời đất sinh ra mỗi một dân-tộc có một thứ tiếng nói riêng, người nước nào chỉ có thứ tiếng nói của nước ấy mới truyền đạt được tinh-thần tư-tưởng với nhau, nói được hết lời, nghe được hết ý, cái nề-nếp phong thói của một dân-tộc thường chẳng-chịt dàng-buộc, có dây có rễ vào trong thứ tiếng nói của dân-tộc đó, tiếng nói tức là cái dây liên-lạc rất chặt-chẽ của một dân-tộc mấy mươi đời ông cha về trước với mấy mươi đời con cháu về sau, một dân-tộc chưa đến nỗi nói trại giống tàn thì tiếng nói cũng quyết chưa làm sao tiêu-duyệt được. Một nước dã có một thứ tiếng nói riêng không thể tiêu duyệt được, mà sự giáo-dục trong nước là một sự truyền đạt tinh thần tư-tưởng với nhau lớn hơn cả, rộng hơn cả lại không bằng thứ tiếng nói ấy thì chẳng là trái hẳn với cái lẽ thường tự-nhiên dư? Đã trái với cái lẽ thường tự-nhiên thì khó sao mong được cái kết quả tốt, vì thế mà người mình tự xưa đến nay dân-trí chậm mở-mang, nhân-tài chậm tấn-tới, một trăm người học — học như sao học tiếng người cả — thì đến chín mươi chín người dở ương ngu muội, cô lĩnh-thụ được cái giáo-dục chút nào kết quả ngày xưa ta chỉ có những trường học học chữ Hán, ngày nay ta lại chỉ có những trường học học chữ Tây, thực thì vô giáo-dục vẫn hoàn vô giáo-dục, một dân-tộc vô giáo-dục thì cái hiểm-tượng biết là dường nào! Trở hại cho cái cuộc tiến-hóa của người mình thật không phải là nhỏ. Nay dù chưa mong được như ở các nước người ta, học cái gì cũng là học bằng quốc-văn cả, nhưng muốn cứu cho đỡ cái hiểm-tượng về giáo-dục thì cái bậc học tiểu-học thế nào cũng cần phải dạy bằng quốc-văn; điều ấy thì người mình hiện nay đã cùng tỉnh-ngộ, các nhà kiến-thức đã hết sức yêu-cầu chính phủ chỉnh-đốn lại cái nền học quốc-văn cho, mà trên chính-phủ có lẽ cũng xét thấu cái biểm tượng về giáo-dục sau này, theo dư-luận trong dân mà sẽ có thay đổi lại cái chương-trình tiểu-học. Học bằng quốc-văn thì tất phải có sách giáo-khoa bằng quốc-văn, nên ở các trường học nước ta sau này, những sách học sẽ có riêng bằng cái tên sách quốc-văn giáo-khoa. Sách quốc-văn giáo-khoa nghĩa là đối với sách giáo-khoa bằng Pháp-văn mà nói vậy.

Cái nền học quốc-văn của ta như trên đã nói, cũng chỉ mới mong học được hết cái bậc tiểu-học là cùng; vậy thì sách quốc-văn giáo-khoa tức là những sách làm bằng quốc-văn đủ dùng mà dạy trong bậc tiểu-học đó. Những sách ấy hiện nay cũng đã có được ít quyển và có một tập *Học-báo* của các nhà sư-phạm soạn ra, nhưng chắc cũng chưa sao đủ dùng được. Nếu chính-phủ sẵn lòng chỉnh-đốn lại cái nền học quốc-văn mà sửa đổi hẳn cái chương-trình tiểu-học, thì mỗi một lớp học tất cũng phải có một thứ sách giáo-khoa khác, mỗi một khoa học tất cũng phải có một thứ sách giáo-khoa riêng. Các nhà giáo-dục cùng các nhà trước-thuật ta cũng nên gia tâm cần-thận về cái văn-đề này cho thật được thập phần hoàn-thiện vậy.

T.

Âu-châu điện-tín

HAVAS

Paris, ngày 19 Août 1924

Liệt quốc với chánh phủ Xô-viết

Tin Bắc-kinh, Các quan đại sứ bảy nước ký bản án-văn năm 1901 về việc quyết-phí công nhân cho chánh phủ Xô-viết cái quyền đóng ở bộ đại sứ cũ của nước Nga.

VÔ-TUYẾN-ĐIỆN

Bordeaux, ngày 20 Août 1924

Công việc của cuộc hội-nghị Londres tại nghị-viện

Ngày mai quan Herriot sẽ trần-thuyết về cuộc hội-nghị Londres tại hai nghị-viện. Quan Herriot bày tỏ mọi lẽ xong, thì thứ dân nghị-viện [illegible]

Nước Đức với cuộc hội nghị Londres

Các viên quốc trưởng các hậu quốc hội-nghị đề nghe viên tổ-tướng Marx và các đại-biểu Đức trần-thuyết mọi lẽ về cuộc hội nghị Londres. Các viên ấy định rằng lời trần thuyết chưa được rõ ràng lắm, và hiện nay các viên ấy cũng chưa trả xét được đủ mọi lẽ, vậy khi nào hội đồng đề quốc bàn đến các luật về việc thi-hành cái chương-trình Dawes, hãy gọi các hầu quốc sẽ quyết định.

Tại nghị-viện, thì trừ đảng thứ dân ở Bavière và hội liên-hiệp kinh-tế hiện còn bàn bạc, còn các chánh-đảng khác ưng chuẩn bản giao ước Londres, và sẵn lòng ưng thuận ba bản luật về việc thi-hành cái chương-trình Dawes. Như vậy M. Marx chắc được 270 phiếu về đảng mình.

Cất đám ông nghị Matteoti nước Ý

Tử-thi ông Matteoti đã đem về Bia Polesine. Vợ góa của ông có lời khuyên quốc-dân nước Ý nên hòa-mục với nhau.

Cuộc bay vòng thế-giới của Hoa-kỳ

Tin Islandes. — Lúc bay lên, các phi-thuyền gia Hoa-kỳ gặp phải sự rủi ro. Hai cái máy bị hư. Các phi hành gia không việc gì cả.

Việc thủy-thủ đình công ở Havre

Nhiều người đã trở lại làm việc. Nên bảy chiếc tàu đã đi được. Ngày mai các chủ tàu sẽ xét mọi khoản thỉnh cầu của bọn thủy thủ.

Luyện tập quốc-văn

Thư gửi cho bạn

Mỗi khi em nhận được thư của anh, quả tim đánh thình thịch, nỗi mừng kể sao cho xiết, mở thư ra được mấy lời vàng ngọc, làm cho em thỏa thức trong lòng, càng đọc càng mừng, thiệt không bút nào mà tả cho hết được. Sao mà mừng? mừng vì anh em xa cách trong bấy lâu mà bỗng chốc tiếp được thư cũng như gặp gỡ cầm tay nói giải nỗi cách chuyện. Than ôi! đường buổi cạnh-tranh, đường thế chông gai, bụi trần mờ mịt, em vẫn lo không lấy ai làm bạn tri-âm để cùng nhau gánh vác việc đời, giúp đỡ nhau trong khi hoạn nạn. Ai ngờ ông Tạo cũng chiều người, khiến cho anh em ta kẻ bắc người nam, góc bể chân trời, thế mà tự nhiên gặp gỡ. Kể ra thay Tạo-hóa khéo xoay-vần!

Bây giờ em xa cách anh như chim lạc đàn, chỉ quàng với gió trăng kết ngãi cho khuây trong lúc đêm sầu. Tưởng thường em còn mơ-tưởng đến khi trước anh em ta cùng nhau thư-phòng chung bóng, đèn khuya sách sớm, khi trông núi nọ, khi nhìn núi kia, khi xem hoa nở, khi chờ gió đông, tính ra mới biết là mình chiêm bao, những cuộc vui-thú ấy đều biến đổi đi mất cả, khiến cho em trằn-trọc năm canh không ngủ, phòng không lạnh ngắt như tờ, biết cùng ai mà ngỏ câu chuyện cho tiêu-khiển thì giờ trong lúc đêm khuya.

Anh nên biết cho rằng ngoài anh ra, em không biết lấy ai làm bạn tri-âm. Anh em ta đã gặp gỡ nhau kể đến năm sáu năm nay mà chưa có điều gì bất bình với nhau. Đã bấy lâu cùng nhau gắng sức học hành, đồng tâm hiệp lực, dù cái bậc thang sự học đã lên đến đấy, đã qua được một quãng đường tối lăm mù mịt; nhưng sao anh để nỡ lìa em ở chốn dương-trường vắng vẻ, mặt nước chân mây, một thân thui thủi, chồng sao cho được gió tập mưa sa, sóng vùi cát lấp, mà vượt qua được phồng bước gai góc gian nan, thật là:

Khóc than muôn dặm đường xa,
Với trông non nước biết là về đâu.

Em khuyên anh đừng nên [illegible] nào, cứ cùng nhau nung-nấu nỗi sử, mấy sau ra có lập được công-danh để thỏa lòng cha mẹ, toại nguyện bình sinh.

Nghĩ mà chán, người ta cũng cùng học với mình, cũng tài cũng mất ở đời, cũng công cha mẹ nuôi, cũng lời thầy khuyên bảo, mà người ta nay đỗ khoa này, mai đỗ khoa khác, mình tài hèn phận kém hễ thi là hỏng, bao năm đèn sách, như công giã-tràng xe cát bể đông, bao nhiêu hi-vọng trong đời người hầu như tiêu tan mất cả.

Nhưng không, có công mài sắt hẳn có ngày nên kim, anh em ta cứ cố.

Lê như-Tùng

VĂN UYỂN

Phong rao

Nam-thành đẹp lắm ai ơi!
Phố-phường rất lịch mà người rất sang.
Ai ơi, tìm bến mà sang,
Có nhận càng thú mà càng thêm xuân.

* * *

Văn-chương cái buổi bây giờ,
Vàng thau lẫn lộn biết là làm sao?
Tiếc thay cho cái nhị đào,
Nhường phải vẻ thắm nhường bao [illegible] màu nõng.

Vịnh tranh sơn-thủy

Nét bút tài hoa khéo vẽ vời,
Mảnh tiên thu hết cảnh bầu trời.
Non xanh nhìn hút bao bao thẳm,
Nước biếc trông vời tít tắt khơi.
Lác đác bên sườn giăm chú ẩn,
Lênh đênh mặt nước mấy thuyền bơi.
Ta ngồi ta ngắm trời non nước,
Lịch lãm sơn hà kể mấy mươi...

Trần-văn-Quế.

Cải chính

Trong số báo ngày 12 août có đăng hai bài thơ một bài đầu đề là **Đề Vườn hoa**, và một bài đầu đề là **Cảnh mưa**, của ông Hoa-mộn, Hà-mai Anh, đề nhầm là của ông Lê-thế-Tụy, vậy cải-chính lại cho đúng.

Trong bài thứ nhất, lại có hai chữ *mê-hồn* xếp lầm là mơ hồ; trong bài thứ nhì có hai chữ *ông xanh* xếp lầm là trời sinh.

Tự do diễn đàn

Cái hại về sự tảo hôn

Người ta thường nghe câu tục-ngữ rằng: « Giai không vợ như cau không buồng, gái không chồng như thuyền không lái. Cho nên cha mẹ sinh con ra ai là chẳng có lòng mong ước rằng: con giai mau có vợ, con gái chóng có chồng, để có rể có dâu, có con có cháu, ai cũng mặt ý như ông Tử-bình ngày xưa. Cũng vì mấy lẽ đó, cho nên phần nhiều người làm cha mẹ, đã nhiễm được một thói quen rất hại, không những hại cho con cái, mà chính nhiều khi hại đến cha mẹ nữa: buồn rầu vì con, tức tối vì con, mất tiền mất của vì con, mất danh mất giá vì con. Thói quen ấy là gì? Chẳng phải là cha mẹ hay dựng vợ gả chồng sớm cho con đấy ư?

Tôi thường được mục-kích nhiều người, nhất là người ở chốn thôn quê, sinh con mới độ 9, 10 tuổi, mà đã bàn luận về sự kết tóc se tơ, con trai thì đã tìm nơi dựng vợ, con gái thì đã lựa chốn gả chồng, không kể niên xỉ xứng đáng, chẳng cần duyên phận đẹp đôi, chỉ mong cho đứa có đôi là đủ, nào có so đứa bằng đứa lệch gì đâu, nào có sánh đứa mun đứa trắng đâu! Lại còn cái câu nệ rằng: nhân duyên thiên định, có phúc thì có phần, mà chưa hiểu rõ rằng làm việc gì có giời cũng [illegible] trong khoảng mười hai, mười ba, người còn khờ dại, biết đâu là đẹp số. Nên cha mẹ gả chồng nơi nào cũng vừa ý, bỏi vợ chỗ nào cũng bằng lòng, hoặc chồng nhỏ vợ lớn, hoặc chồng đẹp vợ xấu, mà cũng cam lòng chịu được. Kịp đến lúc niên xỉ vừa độ, tới tuần mười chín đôi mươi, gương trong ngọc chuốt, giống đương độ tròn, hớn hở đương thì, gặp buổi đua chen, óc to chừng nào, thì cán tài sắc lại nặng chừng nấy. Ngỡ đâu là chẳng bằng về tài với sắc, tới đâu là chẳng so sánh phận cùng duyên, con trai thì tức tối về phận hẩm duyên ôi, con gái thì phàn nàn về kiếp hèn số mọt, người thì mắc phải vợ ngu, kẻ thì gặp phải chồng dẫn, làm cho tình cảm sắt cầm lạt, duyên phượng loan càng phai, rồi lập tức chữ tình hóa ra chữ khinh ngay: vợ khinh chồng, chồng ghét vợ, chồng nói vợ không nghe, vợ khuyên chồng không đặng, ngẫu nghiến như chỉnh trời sông, rồi sinh ra nhiều lẽ kịch chua xót gớm ghê, dâu con không hòa hợp thì cha mẹ hà lại chẳng buồn rầu.

Nhiều có con gái vì kết tóc không vừa đôi, lộn quật lộn buồi, làm cho cha mẹ mất của mất tiền, đem thân đẩy đọa ở chốn cộng-môn; làm cậu con trai vì trao tơ gửi đẹp lứa, làm tuồng làm phách, để cho cả mẹ thêm phiền thêm nghỉ, miệng thế chê cười.

Tôi mục-kích được lắm người còn nhỏ tí tu, mà đã vợ vợ chồng chồng, hóa ra sức yếu mình gầy, sự mạnh khỏe của giời cho đã không được hưởng mà sự yếu đuối cứ đeo thêm vào mình, nếu có sinh con để cái thì con cái chắc cũng yếu ớt mà khó nuôi, vì khi huyết cha mẹ đương còn non nớt có được cường thịnh đâu.

Tôi trông thấy lắm cậu học-trò đương khi đầu xanh tuổi trẻ, đương thời học hành, mà đã mắc nợ vào mình, bị cái dây vợ con quấn quít mà trễ nải học hành, sa sai đèn sách. Có câu: Sắc bất bà đào dị nịch nhân, nghĩa là sắc không sông giá mà đắm được người, ngắm xem cũng có,

Nói tóm lại việc tảo hôn hại cho người mình ba điều rất quan hệ. Một là hại về ái tình, vợ chồng cốt có ái tình nếu ái tình không có thì sao cho trọn nghĩa cầm sắt trăm năm. Hai là hại về thể dục: người cốt mạnh khỏe, nếu yếu đuối thì có làm gì được đâu! Ba là hại về đường học vấn của trẻ con: học là cần nhất, nếu học không ra chi, thì xoay-ngang ở gì cũng khó mong có kết quả được.

Hỡi người làm cha mẹ ơi! Cái hại đó bởi đâu mà ra? Có phải tự như cha mẹ hay dựng vợ gả chồng sớm cho con không?

Thiết nghĩ mình làm cha mẹ, vẫn sự gây dựng gia thất cho con là bổn phận của mình, nhưng đừng nên vội quá. Con trai thì cho đi học, con gái thì dạy cho biết việc làm ăn, còn sự gả bán thì để đến lúc con đã trưởng thành sẽ liệu. Việc gả thú là việc quan lệ nhất ở đời, phải sao cho vừa đôi đẹp lứa, phải sao cho đáng số đẹp duyên, tục-ngữ có câu rằng: Ép dầu ép mỡ ai nỡ ép duyên. Khi con đã khôn lớn, nên để cho con tự-do: nào chọn vàng thử lửa, nào cân sắc cân tài, anh hùng tương quyện, sánh vai phải lứa, giai nhân tài tử kết tóc vừa đôi; tay sự giá thú là quyền tự cha mẹ mà cũng là một việc quan hệ đến cả đời người con nếu gia tâm cẩn thận mới được.

Cái hại tảo hôn, người mình bây giờ trong mười phần cũng rõ được bốn phần rồi, nhưng còn những người ở chốn thôn quê, dương còn cái thói quen tảo hôn ấy, chưa mấy kẻ rõ thấu được. Tôi mong rằng bào ta ai cũng rõ đều phải chẳng mà bỏ hết cái tục-lệ tảo hôn đi.

Phạm-tiến-Năng.

Hành-trình đi Cao-bằng (1)

(*Tiếp theo*)

Còn đương ngồi chuyện gẫu xa thì xe đã mở máy sầm-sập bên tai, thôn-giả phố hình, tỉnh thành khuất mẻo, nhà cửa, trẻ pheo, cùng cánh đồng lúa đã qua cuống trên mặt đất, vùng này con gái ăn mặc đỏ coi, đất thất lưng đỏ nhợt, đôi giải yếm vàng hoe, cách phục-sức cũng hơi giống thổ-ngơi chỗ tôi ở trước. — Mấy chị đương lom-khom làm cỏ ruộng bên đường thấy xe đi qua cũng đứng phưỡn cái bụng ra, hai tay bỏ thõng mà nhìn hành-khách một cách lơ-láo, coi bộ nực cười.

Đương lúc khoái trí thì xe đi qua một quả núi, tiếng động vang giời, làm cho khách phải rùng mình, trông ra thì đã đến Thị-cầu (Đáp-cầu), ga to, phố xá nhà ngói xen xát trên bến dưới thuyền, dưới sông tàu thủy, trên bờ xe hỏa, cũng như là một tỉnh thành lớn.

Khỏi ga này đến ga Séno ga Tiết rồi đến Phả-lang-thương (tức là Lạng-chương hay Bắc-giang) đây ngày xưa có tiếng là nước đẹp, mà nhà cửa ở chen chúc, xe ngựa rập riu cũng như Đáp-cầu, xe đậu 10 phút bỏ lại 1 toa, vì sắp leo núi, xe chạy độ 2 kilomètres thấy rừng núi gần kề, trông ra chỉ thấy giời với núi, gọi là đồi thì mới phải, cứ lấy lăm con mắt mà chiếu đạc tel thấy cao độ 200 m. trở lại.

Đến ga Les pins phong-cảnh đã hơi khác, lơ thơ cũng có mấy rượng lúa, nhưng bọ cấy dày lắm, còn trên đồi thì người ta, hoặc người Tây khai khẩn làm đồn-điền rất nhiều, có chỗ thì mới khởi đầu, có chỗ đã được thành-hiện, hoặc giồng chè, café, lúa-mì, dâu-dầu, vân vân... ga này đến ga Kép đi rất đường núi cả, nhưng còn để đi, thoảng lại qua một cái suối, nước lờ lờ xanh như nước chàm, mình nghĩ đã lo, đây là chỗ Trung-du mà nước đã như thế rồi thì không biết Cao-bằng nước non ra sao?

(1) Xem số báo ngày 18 Août 1924

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

Đến ga Suối-ghềnh đường rất khó đi, hết lên cao lại xuống thấp, lắc lượn bên đèo, khi quanh sườn núi, nên phải bỏ lại một toa nữa, xe đi rất chậm, mà vẫn cứ nghiêng hẳn về một bên, đây lại tỉnh núi cao cả, mình nghĩ cũng sợ. Mấy ga này đều có đồn đóng ngay bên cạnh.

Ga Phố-vị (Phố-vị đồn Nhe nước độc lắm), ga Bậc-lệ, đến những ga này thì người mình xuống hầu hết, vì ăng quà bánh cũng không còn, vì đã 10 giờ rồi còn gì. Những người Thổ. Mán lên nhiều lắm, không biết có hội hè gì mà họ kéo đi đông thế?

Cách mấy ga nữa không biết tên, vì k ông có nhà ga, mà cũng không thấy có chữ nghĩa gì làm biển-hiệu cho n ững ga ấy, chỉ thấy xe đậu lại cho khách lên xuống rồi lại chạy. Bỗng đến một cánh đồng không biết trâu ngựa ở đâu mà nhiều thế, kể hàng mấy trăm con, đương ăn cỏ thấy xe sầm-sập đi qua cũng đứng vểu cái mõm lên mà nhìn, chẳng trách mấy chị làm cỏ vùng Bắc-ninh được.

11 giờ kém 15 xe đến ga Soang-Hóa, đậu lại 10 phút. Con gái Thổ tranh nhau đem qua bánh ra bán, nhưng chỉ dừng dưới sân ga đưa hàng lên thôi, chứ không xộc xạo, chạy ngược chạy xuôi trên xe như người mình; mà xem ra thì có nào ch ểm được của nào cứ bàn chỗ cứ ấy thôi, chứ không ai xâm lấn trật-tự của nhau. Mìn thấy họ bán nhiều thứ bánh lạ cũng không thiết mua; mà cô hàng lại cứ nhè c.ỗ mình đứng đưa mẹt bánh vào mãi, họ mua nhiều quá, thì cũng bắt chước mua vài thứ ăn chơi xem sao. Mình mua chiếc bánh dầy ăn thấy ngon, ngọt, trong có nhân. Lại thứ bánh trông xanh lè tính những xương là ở bánh phơi ra, kiểu làm như bánh rán, họ gọi là bánh ngải, ăn cũng ngon mà ngộ-giang quanh quẻ lừa tựa như bánh cúc dưới ta. Xem ra thì phong-thổ mỗi nơi một khác, dưới mình có lắm thứ bánh ngon; trên này họ cũng nhiều thứ quá lạ. Thôi thì đến đâu ta ăn đấy, ngộ sang xứ Lào thì sao?

Cách ga Đồng-mỏ và 4, 5 ga nữa không biết tên rõi đến Lạng-sơn, 12 giờ đúng, khách giã tấu lộ-khẻ đem nhẫn lý xuống ga, ra cửa thấy một bác xe ngồi tận đâu xa, gọi mãi, vẫy mãi, bác cứ ngơ ngác để thường không hiểu, đến nơi mặc cả vào chợ, bác đòi ba hào (từ ga vào chợ có xa đâu, chỉ độ 500 m. là cùng). vì cái hôm khí nặng, không thì có cần gì bác; sau t ấy người ta nói mới biết là đấy có hội đốt pháo nên xe hiếm mà đắt.

Vào nhà trọ mình cứ ngang ngang dạ thế nào ấy, chỉ khát nước thôi, mới tháng thắng ra chơi chợ, bấy giờ chợ đang họp đông, người ta bán đủ các thứ hàng hóa, cả mũ thì hiếm lắm, cũng không phải là hiếm có, nhưng là ca khó cả mấm cả. Hàng nước đây k ông bán chè tươi, bán tinh chè Tàu, mà phần nhiều là con gái ngồi bán, cũng có bày mấy p ong thuốc lá, vài chai nước chanh và có bán cafê nữa. (Na-châm, Thất-khê, Đông-khê, Cao-bằng, hàng quán cũng so-sài tuế thôi.) Mình đương cơn khát, uống chai nước chanh Tàu mất 0 $ 08, trả tiền đứng dậy, họ còn bóng nhau rằng: « Vớ môn bở » Rõ quyịch minh chửa chứ?

Lại lẳng thẳng đi ra ngồi chỗ vườn hoa bán quần ngay cửa chợ ra, cách đấy độ 100 m. thì là sông Thương, dưới dòng nước cuồn cuộn chảy xuối, trước mặt thì trông trùng điệp điệp n ững núi non cao ngất. Ôi! Ta ở đâu mà ta đến đây? Giang-sơn trông thấy ngàm ngùi thay; nào những kẻ đàn hát đề-huề, vui thú ở chốn lầu son gác tía, có biết ta đây dặm trường rong ruổi, mải xông pha nơi bụi cát đời cây; bây giờ mới tới chốn này, càng nhìn phong cảnh càng ngậy ngẫn lòng.

Ngồi lắm cũng chán, đứng phắt dậy đi, nhưng mà đi đâu bây giờ? Về nhà trọ thì? Còn sớm lắm chưa đến giờ ra ga, ta hãy chạy loãng quãng đi xem phố xá một hồi đã, đi được một lúc lâu lại vòng đến bên sông Tương mới sực nhớ câu: (Có nàng Tô-thị, có chùa Tam-thanh) âu là ta thử đến ngôi hòn Tô-thị, vãn cảnh Tam-Thanh một phen xem sao, nhưng thôi, nhỡ bét rồi, mình mới đến đây, biết đâu vào đâu, có ai là người đưa đường c.ỉ nẻo mà cả đến người xe cũng k.ông biết nốt. Vậy thì biết cùng ai mà ngỏ chút lòng ước ao.

Bấy giờ đã gần 5 giờ, mấy chiếc xe nhà đồng đình qua phố, tôi liền trở gót. — Ô hay! Phố này bán nhẫy là chưa đi qua tai phải, mà thật quái! Không biết ở đâu vỡ tổ ra lắm đàn bà như thế? Mình lại vô ý, không xem phố ấy tên là gì? Phố có đầu chăng? K ông. — Rẽ nhà chửa chăng? Cũng không. Thế thì gọi là p ố gì mới phải? Phố vợ Tây, nhé? Không được, gọi thế thì khiếm nhã quá. — Mà cũng không có cái tên gì gọi cho nhã được kia đấy. Đây cái khoản này sẵn lắm, một dãy phố như thế, cứ đến buổi chiều là nhà nào cũng đứng đầy cả rắc, ngoài cửa các, hình như đợi xem m t đám rước, đám hội gì sắp qua phố vậy. Nào quần mùi tía áo mùi lam, chẳng biết là Kinh, là Thổ, là Khách. Ôi! Ngày xưa đâu có thế này??

Kể t ừ Hà nội, Hải-phòng ra cái gồng này thì ở Bắc-kỳ là Lạng-sơn đây nhiều vào bậc nhất. Vì dây là một nơi biên-thùy quan-yếu, nên linh Lê-dương (Légionnaire) đóng nhiều lắm, t i phố này càng ngày càng đông lên.

Về nhà trọ cơm xong, 7 giờ ra ga lấy vé lên xe, quái cổ lại thì tối mi tối mịt, không biết đâu là đâu, xe đi độ hơn 1 kilomètre đến ga Kỳ lừa.— Kể cái cảnh xe đi đêm vào quãng này thì buồn quá. Tối om những rừi cùng rừng, chim kêu vượn hót tưng bừng, suối reo. Trên tau hành-khách vắng teo, một mình mơ tưởng ra chiều ngả ngã ông. Sự đời phỏ mặc khuôn tr.ăng.... Thôi thế là ngủ tí, chẳng b.ết trời đất là đâu. Đến Đồng-đăng o gọi nhau xuống, mình mới tỉnh dậy; trông ra ga này không lấy gì làm to, khi xe đi rồi lui lại quanh ra đường ngoài. Hỏi ra mới biết là đường này mới làm để đi Na-cham; con đường trong cửa ga là đường đi Nam-quan, nhưng nay đương ấy bỏ rồi. Từ Đồng-đăng đi Nam-quan trước hết có hơn bai nào, thế thì cũng gần đấy.

Nói đến Nam-quan không khỏi không có một cái cảm tưởng bắt buộc phải nhắc n.ỏm đến chuyện các cụ ta hễ đuổi đi thì u, bay đi trấn-thủ Nam-quan thôi thì giết trâu mổ bò gọi là đặt một cái tiệc cuối cùng, trước là để tiễn các cụ ta đi, sau là để các cụ từ giã anh em bà con, rồi bỏ đi tết nhớ lấy ngày, nên các cụ ta mới có bài p ú Nam-quan, song tiếc vì tôi không nước nên, chỉ còn nhớ được có một câu là: « Nam-quan, Nam-quan, Inập nhân khứ nhất nhân hoan..... » Ngẫm mình không phải cái trách-n.ệm như các cụ, song tại phải cái đi xa gặp rưỡi các cụ kia, thì không biết hoàn-kỳ là bao giờ đây??

(Còn nữa)

Nguyễn-Hữu... Quan-nhân.

Tin Nam-kỳ

SAIGON

Ba tên giặc Khách đi ăn cướp, bị bắt cả ba

Chiều hôm 18 vừa rồi, mới độ 7 giờ, có ba tên Khách xông vào nhà một người đàn bà lái buôn tên là Châu-quê ở ngõ Bonnard số 6 thấy người ấy đang đếm trứng thì vật ngã xuống mà đâm hai nhát dao vào ngực. Chúng mở hết hòm rương mà lấy mất gần ngàn đồng. Khổ chủ có kêu lên thì hàng xóm đổ đến đuổi đánh được một đứa vào đầu rồi bắt được. Còn hai tên kia thì gần 11 giờ đem tỉnh tuần cảnh bắt được ở chợ Đũi. Nghe nói ba tên này ăn cướp ở Saigon và Chợ-lớn nhiều phen rồi.

CHỢ - LỚN

Nhà máy dầu của ông Trương-văn-Bền cháy. Thiệt hại hơn 22 vạn đồng

Vừa có điện-tín báo rằng đêm hôm chủ nhật vừa rồi, vào lúc 3 giờ sáng phát hỏa tại nhà máy gạo và máy dầu của ông Trương-văn-Bền là hội-viên Hội-đồng quản-hạt ở đường bờ sông Quai du Cambodge. Trong 2 giờ đồng hồ mà n à máy cháy hết sạch, thiệt hại ước chừng hai mươi hai vạn năm ngàn đồng. Xét ra có kẻ ác-phạm làm nỗ cầu chì dây điện để cho lửa bén sang các vật liệu ở trong nhà. Việc này quan dự-thẩm đang xét và đã bắt được mấy đứa nghi tình.

Tội nghiệp, ông Trương-văn-Bền là một ông hội-viên đương đứng ra có công tâm và chi khẳng-khái lắm, năm trước kia ông có ra Hội-chợ Hanoi, ngoài Bắc ai cũng biết tiếng, nay ông phải cái hạn này thật người quen biết ai cũng lấy làm đau xót thay. Khi nào được tin rõ hơn ở Lục-tỉnh gửi ra sẽ xin đăng lại.

VIỆC HANOI

Thời-tiết

7 giờ 30 độ
16 giờ 32 độ

Lịch ngày mai

Dương-lịch

Thứ sáu, 22 Août 1924
S. Joachim

Âm-lịch

22 tháng bảy năm Giáp t.
Ngày Qui dậu
Sao: Kim. Sao Lâu, Trực Trừ
Kị: Tu-tạo, Hội-hôn
NGHI: Tế-tự, Kỷ-phúc, Cầu-tự, Kết-hôn, Nhập-trạch, Vận-danh, Giải-trừ.

Giá thóc gạo

Gạo hạng nhất, một tạ 10 $ 45
— nhì — 9 75
— ba — 9 30
Thóc — 6 10
Hấp nếp — 5 60

Giá bạc. Kể từ ngày 21 Août 1924, giá bạc ở kho Nhà-nước định là 2 f. 80

Tin tàu. — Tàu *Hanoi* mang thư sang Hongkong, đường Packoi và Kuangtchéouwan, đến chủ nhật 24 août hồi 15 giờ ở Haiphong sẽ khởi hành.

Các thư từ ở Hanoi sẽ mang xuống Haiphong chuyển xe lửa 6 giờ 20 sáng 24 août.

Hội kỷ niệm ngày Đình-chiến. — Đến chiều mai hội đồng soạn chương trình ngày hội Đình-chiến sẽ họp tại tòa Đốc-lý để tổ-chức các cuộc vui trong ngày hội ấy.

Hội-đồng Chánh-phủ. — Ghiền theo chỉ dụ ngày 8 Juillet 1924, quan chánh sở Kinh-tế p.ủ Toan-quyền và quan Giám-đốc sở Nông-lâm súc mục đều được dự Hội đồng chánh-phủ. Địa-vị của các ngài tại Hội-đồng là dưới quan chánh Ngân-khố và trên quan Thủy-quân đô đốc.

Việc nghĩa quyên giúp các nhà bị lụt. — Bản-quan vừa tiếp được bức thư sau nay của một nhà đọc báo ở chỏ nước lụt gửi đến, vậy tưởng nên đăng báo để độc-giả chư tôn rõ cái tình khổ cực của những người bị thủy tai là thế nào.

Cảnng lòi ở trong chỏ lụt lội, đọc nhật-trình, được biết rằng các ngài nết sức ao nào đã lo việc giúp đỡ đồng bào trong khi khốn khó, thật lấy làm cảm-kích lắm.

Cái khổ dầu lụt, cuẳng nói ai ai cũng biết, ai ai cũng phải biết. Mà kể đến kẻ mục kích, thì cái lòng thương chúng loại thật không bờ bến, lấy gì mà tả ra được!

Tuy vậy, ngoài nạn đói, rét, chết khóng có chỗ chôn, còn có một nỗi cực khổ muôn phần, nghe đến mà sợ, mà đáng thương là sự sinh nở của những đàn bà đến tháng đẻ.

Những kẻ cửa nhà trôi mất, dắt dìu nhau đi ở nhờ, thì biết nằm nơi đâu cho tiện. Tụ: ta ở nhờ thì được, chớ đẻ nhờ thì không! Cái cảnh thật là đáng thương. Lại đến những người nhà còn bắc bục lên ở tạm được, nghĩ đến sự ấy cũng lại càng đọng tâm. Đem một thân người gái đẻ, nằm ở trên nước với một đứa trẻ mới sinh, chịu khí ẩm thấp, thì sống được cả mẹ lẫn con, cũng là một sự lạ lùng vậy.

Cảo nếu giúp đỡ cho đồng bào khỏi đói rét đã là một việc nghĩa, mà cứu người gái đẻ với đứa con cỏ, thật là bảo-phận của kẻ thấy những người biết nghĩ đến nỗi giống vậy.

Vậy chúng tôi trộm mong các nhà từ thiện trù tính liệu cho, mở cuộc nghĩa quyên, tìm nơi cao ráo, và được những ngài hay tâm p.ước giúp vào, lập lấy ít nhà hộ s.nh ở các nơi bị lụt, để cứu lấy đồng bào. Đó thật là một việc cần lắm vậy.

Trịnh-xuân-Nhạc, Ấn-tài (Hưng-yên).

Nước - chanh **T. B.** của người Annam làm, nhưng mà sạch - sẽ ngon - lành bằng mấy các nước chanh khác.

XIN CÁC QUÍ KHÁCH NẾM THỬ MÀ XEM!

Các thứ thuốc lá hiệu Con Gà, chưa cuốn đã cuốn rồi, hạng mới chế (Fabrication nouvelle) của Đông-dương Yên-Thảo Công-Ty toàn bằng thuốc ngoại-quốc hảo hạng, theo cách vệ-sinh. Vừa nhẹ, vừa thơm, không rắn cổ, không nhức đầu. Thử một biết thực. 3007

Cuộc sổ số công-thái Đông-pháp lần thứ mười. — Đến ngày 1er septembre 1924 hồi 8 giờ sáng, tại phòng hội-đồng tòa Đốc-lý. Hanoi sẽ mở cuộc sổ số công-thái Đông-pháp lần thứ 10. Kỳ ấy có những số sau này: Bốn số được hoàn lại. . 1.000 đồng
Hai mươi sáu số — . . 500 —
Một nghìn số — . . 100 —

Nha Học-chính Bắc-kỳ và sở Canh-nông. Nha Học chính Bắc-kỳ hiện ở tại từng gác trên phủ Thống-sứ thì nay mai sẽ dọn xuống từng dưới đất chỗ nhà giấy của sở Canh-nông và sở Canh-nông thì dọn đến trường Nữ-học phổ Hàm-long, mà trường Nữ-học thì di sang trường phố Lò-đúc.

Thi chức phó cai-trị. Kỳ thi chức phó cai-trị ngạch Đông-pháp theo như chỉ dụ ngày 1er Décembre 1920 và nghị định ngày 16 Mars 1921 thì sẽ mở tại Saigon, Hanoi, Huế, Paoun-Penh, Vientiane và Paris từ ngày 9 đến 12 Février 1925

Hội Quân-công bội-tinh. Hội Quân-công bội tinh (médaille militaire) của người Pháp hợp vừa rồi định xin phép quan Thống-sứ mở một cuộc sổ xổ để lấy tiền giúp cho các trẻ con mồ côi của hội

Ngạch Công chánh. Các thí-sinh có tên sau này đỗ bằng tốt nghiệp trường Khoa-học thực-hành (Ecole des Sciences appliquées) đều được bổ Đông-pháp cấm sự lục-lộ tập sự (agent voyer Indochinois stagiaire) và bổ đi các hạt sau đây:

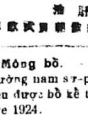
MM. Hoàng-đạo-Lương bổ tại Bắc-kỳ.
Trần-văn-Viễn bổ tại Nam-kỳ.
Ng-như-Lợi bổ tại sở điều khám đường hỏa-xa phía bắc Trung-kỳ.
Lê-văn-Phương, bổ tại Cao-bằng.

M Ng sĩ-Trường công-chính chuyên môn cần sự trước tòa, sự ở sở điều khám đường hỏa-xa phía bắc Trung-kỳ thì nay lại bổ về Bắc-kỳ

Muốn bán một cái xe ô-tô « Citroën » 10 mã-lực, chạy còn tốt lắm. Có nhiều đồ chữa. Giá bán 1.100 $.

Hỏi tại bản-quán. 3882

PHARMACIE FRANÇAISE & INDIGÈNE



Pharmacie Montes
54, RUE PAUL-BERT, HANOI
DẦU-GAN-CÁ-VIÊN
(Capsules huile de foie de morue)
Mỗi ngày uống bốn viên, sáng 2 viên, chiều 2 viên, trước khi ăn cơm.
Giá mỗi lọ: 0 $ 60

Mông bổ. — Các cựu học-sinh trường nam sư-phạm có tên sau này đều được bổ kể từ ngày 1er septembre 1924.

Bổ giáo-học hạng tám:

M. Vũ-văn-Phương, có bằng thành chung về bên sư-phạm.

Bổ giáo-học tập-sự:

MM. Phùng-đình-Tín, có bằng thành-chung về bên sư-phạm và bằng sơ-học cao-đẳng.

Vũ-văn-Sinh, có bằng thành-chung về bên sư-phạm và bằng tiểu-học;

Dương-mậu Ngọc, có bằng thành-chung về bên sư-phạm.

Các cựu học-sinh trường nữ sư-phạm có tên sau này đều được bổ kể từ ngày 1er septembre 1924.

Bổ giáo-học hạng tám:

Melles Hoàng-thị-Nga, có bằng thành chung về bên sư-phạm, bằng tiểu-học và bằng sơ-học cao-đẳng;

Ngô-thị-Loan, có bằng thành-chung về bên sư-phạm.

Bổ giáo-học tập sự:

Melles An-thị-Ký, có bằng thành chung về bên sư-phạm và bằng sơ-học cao đẳng.

Trần-thị Cúc, có bằng thành chung về bên sư-phạm bằng tiền học và bằng sơ-học cao-đẳng.

Nguyễn-thị-Thi, có bằng thành-chung về ban sư-phạm và bằng sơ-học cao-đẳng.

Đoàn-thị-Đan, có bằng thành-chung về bên sư-phạm và bằng sơ-học cao-đẳng.

Các cựu học sinh các lớp sư phạm có tên sau này đều được bổ kể từ ngày 1er septembre 1924:

Bổ trợ giáo tập sự:

MM. Nguyễn văn-Điển, Nguyễn-bá Khuyến, Nguyễn-văn-Thanh, Nghĩa-Giản, Tạ-trần-Học, Đỗ-huy-Mộc, Đỗ-đình-Quang, Bùi-quang-Khiêm, Ngu ễn-văn-Bùi đều có bằng sơ-học Pháp-Việt.

Bổ trợ giáo phụ tá, lương mỗi tháng 14 đồng

MM. Đỗ-dương-Lễ, Nguyễn ngọc-Chước, Ngô-bá-Lục, Ng-đạo-Khản, Phạm-văn-Thuyết, Bùi-duy-Trinh, Võ-thế-Lộc, Lê-văn-Phúc, Hoàng-ngọc-Ngan đều có bằng Sơ-học Pháp-Việt.

Các cựu học-sinh trường Nam Sư-phạm cố lên sau này đều được bổ trợ giáo kể từ ngày 1er Septembre 1924.

Bổ trợ giáo thực-thụ hạng t m:

M. Phạm-viết-Quí, có bằng Sơ-học Pháp-Việt đã trúng-tuyển kỳ thi tốt-nghiệp trường sư-phạm

Bổ trợ giáo tập-sự:

MM. Vũ Trọng, Trần-văn-Khuê, Tiến-quang-Cẩu, Ng-trọng-Dzinh đều có bằng Sơ-học Pháp-Việt đã trúng tuyển kỳ thi tốt-nghiệp trường Sư-phạm

Thăng chức. — Các viên trợ-giáo phụ-tá có tên sau này đều được thăng trợ-giáo tập-sự kể từ ngày 1er Septembre 1924.

MM. Hà tiên-Cương, Phạm-văn-Minh Ngô-đăng-Phan, Tô-văn-Thông

Tư chức. — Melle Lê-thị-Chung, giáo-học hạng tám tại Hanoi được từ chức, kể từ ngày 1er Septembre 1924.

Thi thông ngôn Tòa-án. Theo nghị-định quan Tư-pháp tổng-trưởng ngày 1er août 1924, các thí-sinh có tên kể thứ tự trên dưới như sau này đều được trúng tuyển kỳ thi thông-ngôn tập sự ngạch tư-pháp.

MM. Bùi-v-Bia	thi tại Hanoi
Ng-v-Bể	—
Đỗ-v-Phủ	—
Ng-đình-Tuấn	—
Lê-v-Rẫn	Saigon
Đỗ-văn-Khải	—
Ng-v-Thinh	—
Phạm-v-An	—
Lê-v-Quyên	—
Vũ hữu-Kỷ	Hanoi
Ng ngọc-Tuoi	—
Mai-thọ-Trương	Saigon
Ng-v-Nhất	Hanoi
Đặng trần-Tuấn	—
Đỗ-v-Phúc	—
Lê-hữu-Tham	Saigon
Phạm-v-Canh	Hanoi
Ng-đắt-Cơ	—
Võ-v-Tôn	Saigon
Đào-n.ữ-Lâm	Hanoi
Lâm-thọ-Thọ	—
Bùi-duy-Đàm	—
Khuất như-Khuê	—
Ng xuân-Quế tức Dy	—
Thẩm-gia-Tuệ	—

PHÒNG - THĂM - BỆNH
CỦA
Y-khoa Bác-sĩ MAURICE LOUBET
Thương-chính đã nhờ đăng Bắc-đẩu bội-tinh.
Nguyên chuyên về ngoại khoa tại bệnh-viện Tenis, Fer, Rabat, Casablanca Port-Said ai-cập Huế.
Ngoại khoa, hộ-sinh, chữa mắt và các thứ bệnh đàn, bệnh giang mai
Giờ khám bệnh: Buổi sáng 7 giờ đến 9 giờ
Chiều 4 — đến 17 —
KHÁM BỆNH: Giá 3 đồng một lần
XIN GIẤY LÀM CHỨNG: Giá 1 $ 50
Phòng khám bệnh tại ĐƯỜNG GIA LONG, 23, giây nói số 236
3018

Nhà bán: số 83, đường Quan-thánh đất rộng 1823 m² trong cuộc đấu ấy có một sở nhà ở rất rộng và mới thành-chung về bên sư-phạm và bằng sơ-học cao-đẳng.

Vũ-văn-Sinh, có bằng thành-chung về bên sư-phạm và bằng tiểu-học;

Dương-mậu Ngọc, có bằng thành-chung về bên sư-phạm.

Các cựu học-sinh trường nữ sư-phạm có tên sau này đều được bổ kể từ ngày 1er septembre 1924.

Bổ giáo-học hạng tám:

Melles Hoàng-thị-Nga, có bằng thành chung về bên sư-phạm, bằng tiểu-học và bằng sơ-học cao-đẳng;

Ngô-thị-Loan, có bằng thành-chung về bên sư-phạm.

Bổ giáo-học tập sự:

Melles An-thị-Ký, có bằng thành chung về bên sư-phạm và bằng sơ-học cao đẳng.

Trần-thị Cúc, có bằng thành chung về bên sư-phạm bằng tiền học và bằng sơ-học cao-đẳng.

Nguyễn-thị-Thi, có bằng thành-chung về ban sư-phạm và bằng sơ-học cao-đẳng.

Đoàn-thị-Đan, có bằng thành-chung về bên sư-phạm và bằng sơ-học cao-đẳng.

Các cựu học sinh các lớp sư phạm có tên sau này đều được bổ kể từ ngày 1er septembre 1924:

Bổ trợ giáo tập sự:

MM. Nguyễn văn-Điển, Nguyễn-bá Khuyến, Nguyễn-văn-Thanh, Nghĩa-Giản, Tạ-trần-Học, Đỗ-huy-Mộc, Đỗ-đình-Quang, Bùi-quang-Khiêm, Ngu ễn-văn-Bùi đều có bằng sơ-học Pháp-Việt.

Bổ trợ giáo phụ tá, lương mỗi tháng 14 đồng

MM. Đỗ-dương-Lễ, Nguyễn ngọc-Chước, Ngô-bá-Lục, Ng-đạo-Khản, Phạm-văn-Thuyết, Bùi-duy-Trinh, Võ-thế-Lộc, Lê-văn-Phúc, Hoàng-ngọc-Ngan đều có bằng Sơ-học Pháp-Việt.

Các cựu học-sinh trường Nam Sư-phạm cố lên sau này đều được bổ trợ giáo kể từ ngày 1er Septembre 1924.

Bổ trợ giáo thực-thụ hạng t m:

M. Phạm-viết-Quí, có bằng Sơ-học Pháp-Việt đã trúng-tuyển kỳ thi tốt-nghiệp trường sư-phạm

Bổ trợ giáo tập-sự:

MM. Vũ Trọng, Trần-văn-Khuê, Tiến-quang-Cẩu, Ng-trọng-Dzinh đều có bằng Sơ-học Pháp-Việt đã trúng tuyển kỳ thi tốt-nghiệp trường Sư-phạm

Thăng chức. — Các viên trợ-giáo phụ-tá có tên sau này đều được thăng trợ-giáo tập-sự kể từ ngày 1er September 1924.

MM. Hà tiên-Cương, Phạm-văn-Minh Ngô-đăng-Phan, Tô-văn-Thông

Tư chức. — Melle Lê-thị-Chung, giáo-học hạng tám tại Hanoi được từ chức, kể từ ngày 1er Septembre 1924.

Thi thông ngôn Tòa-án. Theo nghị-định quan Tư-pháp tổng-trưởng ngày 1er août 1924, các thí-sinh có tên kể thứ tự trên dưới như sau này đều được trúng tuyển kỳ thi thông-ngôn tập sự ngạch tư-pháp.

MM. Bùi-v-Bia	thi tại Hanoi
Ng-v-Bể	—
Đỗ-v-Phủ	—
Ng-đình-Tuấn	—
Lê-v-Rẫn	Saigon
Đỗ-văn-Khải	—
Ng-v-Thinh	—
Phạm-v-An	—
Lê-v-Quyên	—
Vũ hữu-Kỷ	Hanoi
Ng ngọc-Tuoi	—
Mai-thọ-Trương	Saigon
Ng-v-Nhất	Hanoi
Đặng trần-Tuấn	—
Đỗ-v-Phúc	—
Lê-hữu-Tham	Saigon
Phạm-v-Canh	Hanoi
Ng-đắt-Cơ	—
Võ-v-Tôn	Saigon
Đào-n.ữ-Lâm	Hanoi
Lâm-thọ-Thọ	—
Bùi-duy-Đàm	—
Khuất như-Khuê	—
Ng xuân-Quế tức Dy	—
Thẩm-gia-Tuệ	—

PHÒNG - THĂM - BỆNH
CỦA
Y-khoa Bác-sĩ MAURICE LOUBET
Thương-chính đã nhờ đăng Bắc-đẩu bội-tinh.
Nguyên chuyên về ngoại khoa tại bệnh-viện Tenis, Fer, Rabat, Casablanca Port-Said ai-cập Huế.
Ngoại khoa, hộ-sinh, chữa mắt và các thứ bệnh đàn, bệnh giang mai
Giờ khám bệnh: Buổi sáng 7 giờ đến 9 giờ
Chiều 4 — đến 17 —
KHÁM BỆNH: Giá 3 đồng một lần
XIN GIẤY LÀM CHỨNG: Giá 1 $ 50
Phòng khám bệnh tại ĐƯỜNG GIA LONG, 23, giây nói số 236
3018

Nhà bán: số 83, đường Quan-thánh đất rộng 1823 m² trong cuộc đấu ấy có một sở nhà ở rất rộng và mới thành-chung về bên sư-phạm và bằng sơ-học cao-đẳng.

Vũ-ngọc-Nhân thư-ký thượng hạng hàng tư sẽ ngài.

M. Trần-ngọc-Thiều, thư-ký tập sự mới bổ, nay đổi đi Phú-thọ thay M. Nguyễn-Khuê thư-ký tạm thời phải bãi chức.

M. Cung-khắc-Tinh, thư-ký tập sự mới bổ, nay đổi vào sở y-chính Bắc-kỳ thay M. Lê-v-Bình thư-ký thượng hạng hàng ba sắp về nghỉ.

M. Hoàng-ấn Tuấn, thư-ký tập sự mới bổ, nay đổi đi Kiến-an (tòa Nam-định). M. Ng-v-Vận, t.ư-ký tập sự mới bổ nay đổi đi đạo quan binh thứ nhì thay M. Ng-văn-Hồ, tạ thế. M. Trịnh-văn-Tung, thư-ký tập sự mới bổ nay đổi đạo quan binh thứ ba thay M. Dương-v-Ân thư-ký tạm thời phải bãi chức.

M. Ngô-văn-Hiên và ng-xuân-Chi đều được bổ thư ký tập sự, một người đổi đi Thái-bình và một người đổi đi Phú-thọ.

Một đội cảnh sát đi xe-đạp. — Quan Đốc-lý đã bàn với quan chánh cẩm thành-phố nay mai đặt ra một đội cảnh-sát Nam đi xe-đạp để tuần phòng trong các p ố được mau tiện. Các xe-đạp ấy sẽ có một chỗ riêng để cài một cá gậy phòng khi kháng cự với n ững quân gian phi và những người ngồi xe thì không đội nón như người đi đất, mỗ người sẽ đội một cái mũ đa không có vành để đêm hôm kẻ gian phi khó phân biệt được.

NHÀ CHỒ THUÊ

Số 36, phố Tiên-tsin (hàng gà cửa Đông) có sáu buồng rộng, có máy đèn.

Hỏi tại bản-quán. 3893

Trả lời bài « ô nào lịch sự thế ». — Bản-quán tiếp được bài trả lời này có chuyện nói ông X. là người đã lại cảo về việc ấy. Nhưng cứ như lời ông X. nói thì mấy câu trả lời sau đây thực trái hẳn với việc đã đăng trước. Vì cái người mất của tuy cũng ở hàng Cót, nhưng không hoàn bán gì ở chợ Đồng-xuân mà chỉ thỉnh-thoảng sự ở một sở tư chứ không p.ải là tỉnh sắc sở. Còn như cái cô lịch sự nào đó thì là gái chưa có chồng. Vậy mà cô Ng-thị-Tỷ lại lấy làm cô ấm chỉ đến mình mà cần muốn trả lời, thì chẳng hay lạ là việc khác mà ngẫu-hợp đó chăng. Vậy bản-quán cũng lấy lẽ công bằng mà đăng sau đây:

Quý báo ngày 18 août 1924 có đăng bài « Cô nào lịch sự thế » ký tên là X. nói một người đàn bà kia vào chơi một nhà ở phố hàng Cót bỗn một đôi hoa tai, hiện đã phải tống giam. Việc đó âm chỉ vào tôi, nên xin nhờ quý báo cải chính cho, để được rõ-ràng sự thực:

Nguyên người đàn bà ở phố hàng Cót đó là vợ người linh sắc sở vẫn bán hàng hoa quả trên chợ Đồng-xuân h.ện đã có vay của tôi một chục bạc, nay tôi đòi thì chị ta lấy thế chồng tạo tụng mà không giả tôi lại vu cho tôi là bỏ đôi hoa tai! Sự vu oan giá họa đó đã hàng chợ biết mà tôi xưa nay buôn bán thực thà, hẳn vu cho tôi nào có chứng cớ gì làm bằng mà tôi phải tống giam? Đã vay tiền không giả, lại đặt điều nói xấu người làm ơn cho mình, sao lại có những người như thế? Mong rằng sở Cẩm sẽ lấy lẽ công bình mà minh xét cho tôi việc này.

Nguyễn-thị-Tỷ lại cảo

Chết vì ma mea nhỉ! — Ngày rằm tháng 7, tàu *Phi-long* chạy từ Hanoi xuống Nam định, một người kia trạc độ ngũ tuần có lẽ ăn vận nhà quê, dầu trọc, đa đen, mặt hơi rỗ-rỗ, mày râu cũng ít, tính lại lắng nhăng. Ông ta ở Hanoi bước chân xuống tàu vào ngay ghế cao-lâu uống rượu, tàu chạy mải đến bến Lãnh thì cuộc rượu của ông mới tàn. Tính đâu tính lại lăng thay, mới tan cuộc rượu đã bày đồ

(Xem trang thứ ba, cột thứ hai).

TIN NƯỚC LÊN XUỐNG

Trên sông Hồng-hà

	20 Août hồi 6 giờ	16 giờ	21 Août hồi 6 giờ
Lao-kay	82 20	»	80.90
Yên bày	31 52	»	31.32
Việt-trì.	14 20	»	14.24
Hanoi	9.54	»	9 67
Vạn-yên	10.25	»	9.70
Hòa-bình	7.46	»	7.36
Tuyên-quang.	4.95	»	4.29
Phú-đoan.	20 77	»	20.17
Phủ Yên-bình	2.59	»	1.85

Trên sông Thái-bình

	21 Août hồi 6 giờ	16 giờ	22 Août hồi 6 giờ
Thái-nguyên	19 95	»	19.88
Lâm	3.10	»	3.10
Phả lạng-thương	3.46	»	3.42
Đáp-cầu	3 90	»	3.85
Phả-lại	3,16	»	

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

Rượu bổ-đào:

TONIQUE TONKINOIS

Có tờ chứng-chỉ ban khen của HOÀNG-THƯỢNG



Theo hình tự-nhiên in ra đây, chứ không như có mấy thứ thuốc vẽ những hình lạ, làm trò-cười cho trẻ con và người có trí khôn thì không ai có thể tin được.

Xin xem-xét và so-sánh cho kĩ kẻo nhầm to !!!

Rượu này đã kê-cứu theo thủy-thổ và tính-chất người phương Đông mà chế ra, cho nên người bản-xứ già, trẻ, đều dùng được cả ! Xưa nay chưa có ai dã dùng mà chê được ! *Giá bán rất rẻ : 2$25 một chai lớn; từ sáu chai giờ lên sẽ trừ hoa-hồng, tùy theo nhiều ít.*

Bán-hiệu không cần phải vẽ những hình kì-dị làm lạ mắt thiên-hạ và trò-chơi cho trẻ-con, lại kể những truyện khó tin, người có kiến-thức chẳng ai tin được. Đã vậy, giá bán lại đắt quá, mà vì-tất có được công-hiệu cho tính-chất người bản-xứ.

Bào-chế MONTÈS

51 Phố Tràng-tiền, 54

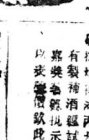
HANOI

Xin xem tiếp theo ở trang thứ tư về báo này.

Ngày mùng 7 tháng năm, năm-hiệu Khải-định thứ 8, tức Một-các phong thổ nhân phế rằng :

Chiếu nay dai được phòng cấm MONTÈS qui ông, có chế nên một thứ rượu bổ dã tăng ngự dùng qua rất hay, đáng nên gia thưởng, trước lạc phê thi gửi cho qui được phong chỉ-dụ để tỏ thanh-giá.

Khâm thử.



chơi ! Số là ông bước chân ở hàng cao-lâu ra thì đến ngay chỗ xẩm mà múa chân hoa tay, xẩm nó càng đọc bài sai bao nhiêu thì ông lại càng múa bấy nhiêu, hình như người có đồng bóng gì. Ông ta múa độ nửa giờ xem chừng gần cốt mồi một liền ra cạnh tàu hóng mát. Ngờ đâu chén đã quá say, việc đời nào tưởng. Cho nên tàu chạy khỏi bến Mỹ-đại ít lâu thì ông cất mình qua hàng rào sắt mà theo ngọn nước chảy trôi từ đấy.

Ôi ! cũng vì quên rượu quá ham mà thiệt mất mạng người như thế.

Một người đi tàu lại cảo.

Chết giữa đường. — Chiều hôm qua, hồi 5 giờ, có một người cu-li là Ng-Tuiệu, quán làng Thụy-cơ tổng An-vinh, huyện Đông-yên (Hưng-yên) ốm ở trên Thái-nguyên về, trong khi khiêng vào nhà thương chưa đến nơi thì đã chết.

Hội chợ Hanoi

Lần thứ sáu

Sẽ bắt đầu mở từ 30 Novembre đến 14 Décembre 1924.

VIỆC BẮC-KỲ

HAIPHONG

Trường hội trí-trí. — Trường hội trí-trí Haiphong ở 114 p.ố Đường cát, định đến thứ hai 1er Septembre này 7 giờ rưỡi sáng thì khai giảng.

Ai muốn cho con cháu vào học thì phải làm đơn xin ở ông Phạm-cr-o-Kuongue hoặc là xin ở trường cũng được.

Học-trò cũ thì cứ vào học, khỏ g phải làm đơn xi .

Hội-đồng trị-sự kính cáo

Cái thói giả man. Từ khi có lệnh quan Bến-lý đến giờ thì không mấy ngày là không bắt được mấy người nhà quê hoặc cu li ra tiểm trường ở các bờ ao bờ sông. N ư ngày hôm kia lại bắ được ba tên nữa là Nguyễn-văn-Miên 16 tuổi nhà ở Lạc-viên, Ng-quy Xuyên 28 tuổi cu-li chở đò, Ng-v-Việt 17 tuổi, cu-li nhà ở đường Belgique số 3.

Đối với những bọn lao-động như cu li và thợ thuyền thì tưởng nên yết thị, rêu rao, nên sức cho phố-trưởng, lý-trưởng th bọ mới biết, chứ bắt g am bắt phạt thì không mấy người biết mà trong mùa nực này thì linh cảnh-sát còn phải đi bắt nhiều.

HÀ-ĐÔNG

Đâm đò. — Báo *Courrier d'Haiphong* có đăng rằng :

« Chiều 16 vừa rồi, có một cái thuyền chở 16 người hành-khách bị đâm ở gần phủ Mỹ-đức trong lúc trời mưa to. Với được có 5 người, còn 11 người chết đuối. »

PHÚ-THỌ

Trường mới. Nay đặt tại làng Thạch sơn và làng Kinh kệ phủ Lâm-thao mỗi làng có một trường Sơ-học yếu-lược.

TUYÊN-QUANG

Một người độc ác ! Bản báo tiếp được bài sau này :

Hôm 18 août hồ 9 giờ ở bến đò chỗ Gành-từ ; người ta thường gọi đùa là Xoáy-cô, có một chiếc thuyền đậu ở đó, trong thuyền thấy một người đàn ông hầm hầm vác cây không biết vì cớ gì đánh một thằng bé chừng độ 14 tuổi rồi dẫy nó xuống sông, nhưng cũng may đứa bé biết lội, nhưng vì chỗ nước ở đó chảy riết cho nên nó không bơi vào được cứ chơ vơ mãi giữa sông, được một lúc may có một cái thuyền nan bơi qua đó liền với nó lên, vì t ử đợi một lúc nữa không có ai vớt thì nó mỏi tay chắc là chết đuối. Kẻ ấn ở độc ác như thế, quan trên có nên trừng-trị hay không ?

Ng-k.-L. lai cảo

VIỆC TRUNG-KỲ

THANH HÓA

Một cái ý-kiến hay. — Huyện Hoằng-hóa từ khi quan huyện Lê-trí-Hiền đến-nhậm, thì xem ra được việc cải lương ích-lợi cho dân lắm, nhất là việc xã thương, làng nào cũng có một cái số tiền để mà giáp cho dân trong khi túng thiếu : mà những số bạc ấy toàn lấy ở những nơi xưa nay không ai nghĩ đến cả, như làng nào có năm ba nơi đứng hùm rầm rạp thì đem đấu giá bán cải ; hoặc nơi dầm chuồm thì cho thuê thả ca trong một hạn mấy năm ; hoặc các lệ sa sĩ, thì cho nạp tiền. đáng một trăm bạc mới được lên lão, tôi chỉ cho nạp một nửa năm chục đồng thôi, v. v., như vậy toàn ra làng nào cũng có một số bạc, tính toán ại được tới non hai vạn đồng ; như số bạc ấy cũng có thể giúp cho dân trong khi quẫn bách, không phải đến nỗi bán vợ đợ con như mọi.

Nay quan huyện lại dương thí nghiệm trong vài ba làng về việc dạy những người lớn học quốc-ngữ — mới bắt đầu thử trong hai làng Quí-tử và Phù-khê, lấy những ông đàn anh như là các ông tù ông cử, ông cai phó tổng cựu, hoặc những ông có danh-vọng trong hàng xã mà biết quốc-ngữ hiểu thị cho nhân dân ai mấy hiểu thấu sự ích lợi chữ quốc-ngữ, vậy bất kỳ ai tìn -nguyện học thì phải khai tên tuổi vào một quyển sổ, để biết số người học mà cắt thầy dạy. Mới có mấy hôm mà làng Quí-tử có hơn ba trăm người xin học, còn làng Phù-khê có đến bảy tám trăm người.

Vậy chương-trình học thì ban ngày học hai giờ, tối hai giờ. Lấy tiền công trong làng ra phát mỗi người mỗi tháng hai hào để mua giấy bút, trong ba bốn tháng quan huyện tới bạch lại mà thông-thạo quốc-ngữ thì t ưởng cho một đồng bạc. Thế là sau này trong làng ai cũng biết quốc-ngữ cả, từ trẻ chăn trâu, người cày ruộng cho chí ông trùm ông hào đều biết viết quốc-ngữ cả. — Cái ý-kiến thiệt đáng khen và đáng làm kiểu mẫu cho các nơi, ước ao cho chóng thành hiện toiệt là quí hóa thay.

Hễ hai làng này mà thành hiện được, thì các làng khác trong huyện hạt sẽ lần lượt th -hành.

Các quan phủ huyện nào cũng hiểu cái nghĩa vụ làm cha mẹ dân như vậy, thì có mấy lúc mà dân nhà quê ở rung-kỷ này chẳng biết quốc-ngữ cả — mà khi đã thông quốc-ngữ thì làm gì mà chẳng khai-hóa được ?

QUẢNG-BÌNH

Một sự thiệt thòi của các nhà thầu-khoán hồa-xa. — Công việc làm đường Hỏa xa ở bản-hạt đã được ba năm nay ; phần nhiều là các nhà thầu-khoán lấy thầu được cả. Xem ra cũng chẳng lấy gì làm phát-tài, tuy việc hàng triệu bạc, song không lãi được mấy nỗi. Cái duyên cớ có hai : một là không được nhiều cai làng nghề thạo việc ; hai là không được đông nhân-công chịu khó siêng làm.

Khi công việc mới khởi-sự, thì không biết bao nhiêu là cai đến vỗ-ngực xin làm việc làm khoán, việc thì nhỏ mà kỳ-hạn nhà nước đã nhất-định, các nhà chủ thầu Tây thấy vậy vội vàng nhận lời ngay, cất việc cho mà làm, lại cho lãnh bạc trước nữa. Nhưng chỉ làm được ít lâu là mười người trốn hết bảy, vì phần nhiều là những người tay ngang cả, họ không biết việc, thành ra lỗ vốn, đã lỗ vốn rồi là thâm nợ của chủ, sự đã đảo đầu, một tốn là xong !

Tính ra các nhà thầu khoán mất tiền cho bọn ấy lấy vạn mà kể, chứ cũng chẳng ít.

Cái rắc rối như thế, còn đến phu nữa lại càng lôi thôi lắm. công việc lớn lao như việc hỏa-xa này, nhân-công ở bản-hạt không đủ dùng phải mộ thêm phu đường ngoài ở hạt tỉnh Nghệ nữa mới chạy việc được, mà phu đường ngoài thì tuy có chịu khó siêng làm và lành nghề thạo việc hơn phu ở bản hạt thật, song khốn vì họ non hai vạn đồng ; như số bạc ấy cũng có thể giúp cho dân trong khi quẫn bách, không phải đến nỗi bán vợ đợ con như mọi.

Nay quan huyện lại dương thí nghiệm trong vài ba làng về việc dạy những người lớn học quốc-ngữ — mới bắt đầu thử trong hai làng Quí-tử và Phù-khê, lấy những ông đàn anh như là các ông tù ông cử, ông cai phó tổng cựu, hoặc những ông có danh-vọng trong hàng xã mà biết quốc-ngữ hiểu thị cho nhân dân ai mấy hiểu thấu sự ích lợi chữ quốc-ngữ, vậy bất kỳ ai tìn -nguyện học thì phải khai tên tuổi vào một quyển sổ, để biết số người học mà cắt thầy dạy. Mới có mấy hôm mà làng Quí-tử có hơn ba trăm người xin học, còn làng Phù-khê có đến bảy tám trăm người.

Vậy chương-trình học thì ban ngày học hai giờ, tối hai giờ. Lấy tiền công trong làng ra phát mỗi người mỗi tháng hai hào để mua giấy bút, trong ba bốn tháng quan huyện tới bạch lại mà thông-thạo quốc-ngữ thì t ưởng cho một đồng bạc. Thế là sau này trong làng ai cũng biết quốc-ngữ cả, từ trẻ chăn trâu, người cày ruộng cho chí ông trùm ông hào đều biết viết quốc-ngữ cả. — Cái ý-kiến thiệt đáng khen và đáng làm kiểu mẫu cho các nơi, ước ao cho chóng thành hiện toiệt là quí hóa thay.

Hễ hai làng này mà thành hiện được, thì các làng khác trong huyện hạt sẽ lần lượt th -hành.

Các quan phủ huyện nào cũng hiểu cái nghĩa vụ làm cha mẹ dân như vậy, thì có mấy lúc mà dân nhà quê ở rung-kỷ này chẳng biết quốc-ngữ cả — mà khi đã thông quốc-ngữ thì làm gì mà chẳng khai-hóa được ?

SAN NHIÊN ĐÀI



Là một tích hát rất hay, rất có nghĩa-lý và luân-lý. - **Đã diễn hai lần đều được quý-khách hoan nghênh lắm.**

Tối thứ năm 28 Août 1924 này diễn lần thứ ba để lấy tiền quyên vào trường Thể dục.

Các ngài đến xem tích hát này cũng như góp tiền giúp việc công-ích vậy.

Bán vé từ tối thứ tư 27 Août 1924.

Tối thứ năm 21 Août 1924

NHI NỮ NÙNG TÌNH

Người lánh nạn, kẻ trảo duyên,
Cõi trần hẹn khách cung-tiên bao giờ
Nhà suy số tận không ngờ,
Cảm tình nhi-nữ sờ sờ đầu tiên.

Tối thứ sáu 22 Août 1924

Diễn hai tích :

Tích thứ nhất :

LÝ DƯƠNG KỲ NGỘ

(Hát chèo)

Tích thứ hai :

NGỘT TRUẬT SƠ
TẦN TRUNG-NGUYÊN

(Hát tuồng)

NẾU thấy ai mắc bệnh suyễn, bệnh ho thì xin báo người ta dùng thuốc phòng bệnh, bằng điều này (REMÈDE D'ABYSSINIE EXIBARD EN POUDRE, CIGARETTES).

Thuốc này hiện các trường ái công lấy làm hiệu-nghiệm lắm, nỗi danh chữa được hàng nghìn người khỏi bệnh.

Đã bởi trong một chữ tin, bước trên một mảnh kim-khí mà đốt, rồi thở cái khói thuốc, thì tiệp tức đó ngay. Cứ thử mà xem, sẽ thấy kiến-hiệu là thường. Hãy thuốc quản Abyssinie Exibard (CIGARETTES D'ABYSSINIE EXIBARD, cùng hiệu-nghiệm như thế.

Trên cái hàng quảng chung quanh hộp thuốc có in dấu-hiệu sau này mới là thực hiệu :



Có bán tại : H. FERRÉ & Cie, 28, Rue Richelieu, Paris, và các hàng Bào-chế.

Gởi bán tại : BLANC, Hanoi ; MONTÈS, Hanoi

NHÀ BÁ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Ông Montès nhượng hiệu Bào-chế của ông cho ông Domart, bào-chế sinh-viên hạng nhất sở cao-đẳng học đường Paris đã mấy năm nay. Ông Domart tự trông coi lấy việc chế thuốc, và thuốc chế bao giờ cũng rất cẩn-thận, nhờ sẽ thế mà hiệu bào-chế lấy rất có tiếng.

Thuốc gửi đi xa cũng rất chóng, ai muốn hỏi giá, hay hỏi điều gì cũng trả lời ngay.

Bát quái cheo !

Thưa Ngài,

Khi Ngài chiêu-cô cho bán-hiệu, hoặc dặn người nhà đến lấy, xin nhớ cho rằng, ngoài cửa có cheo cái **bát quái**, thì mấy chính hiệu chè ngon.

SINH-THÁI

31, Giữa Phố hàng Ngang, 31

2107 HANOI

Ngài nào cần dùng mua xe đạp, xe máy hai bánh phụ tùng thay đổi rất tốt, rẻ hạ, thì nên gửi ngay thư để lấy tờ giá hàng ở hiệu :

TIẾT-HIẾU-TRUNG

dit TRÚC-THÀNH

Fournitures générales pour Cycles & Motos

N° 35, PLACE NEYRET, HANOI

HỘI BẢO TRỢ TRẺ CON LẠI VÔ THỪA NHẬN

Chỉ-dụ ngày 21 Juillet 907 đã nhận cho rằng : Hội có ích lợi chung

CUỘC ĐÁNH SỐ

GIÚP CHO HỘI

SỐ TRÚNG THỈ ĐƯỢC TIỀN

QUAN THỐNG-SỨ BẮC-KỲ ĐÃ CHO PHÉP

Theo nghị định ngày 25 Juin 1924

Số vé bán là 60.000 số giá vé bán là 0$50 một vé

NHỮNG SỐ TIỀN ĐƯỢC KỂ SAU ĐÂY :

1	Số được 2.000	piastres.	3.000$00
1	Số được 1.500	—	1.500.00
1	Số được 1.000	—	1.000.00
3	Số được 500	—	1.500.00
5	Số được 100	—	500.00
20	Số được 50	—	1.000.00
40	Số được 25	—	1.000.00
		Cộng cả số vé được ; thành :	9.500$00

Mua vé ở đây

ĐIỀU LỆ

NƠI MỞ SỔ VÀ NGÀY MỞ. — Sẽ mở ở tòa Bắc lý Hanoi, ngày 28 Septembre 1924 hồi 3 giờ chiều, có cả hội viên trị sự của hội trông nom việc mở sổ và quan Bắc-lý Hanoi sẽ tiêm duyệt. Nếu có việc gì ngăn trở thì ngày mở sổ lấy có thể hoãn lại được (theo khoản thứ 7 trong nghị định).

NHỮNG SỐ ĐƯỢC. — Những số được thì sẽ yết thị và đăng báo. Nếu những số được mà không ai hỏ trong hạn một tháng kể từ ngày mở sổ thì những món tiền ấy sẽ để vào công-quỹ của hội (theo khoản thứ 8 trong nghị định).

NƠI GỬI TIỀN BÁN VÉ VÀ PHÁT TIỀN SỐ ĐƯỢC. — Những tiền bán vé bởi đồng trị-sự sẽ gửi ở nhà Đông Pháp Ngân-hàng và những số trúng được thì cũng do nhà Ngân-hàng ấy phát tiền cho mà theo lấy vé (theo khoản thứ 8 trong nghị-định).

32.35

No 110

Ngũ mỹ Tái-sinh-duyên

NGUYỄN-ĐỖ-MỤC dịch thuật

Nói xong, truyền cho quân-sĩ lấy côn đánh vào ống chân. Quân-sĩ vâng lệnh, giơ côn toan đánh thì *Thẩm-đình-phương* nói :

— Đừng đánh ! Đừng đánh ! Để tôi xin quì !

Nói xong, liền quì gối xuống đất. *Lâm-chương* hỏi rằng :

— Khi *hầm nghĩa-phương* bị *Huệ-lan* giết chết, nhà-ngươi dặn riêng quan huyện *Sơn-dương* dụng tì-ích mà khép vào tội mưu chiếm gia-sản, có phải thế không ?

Thẩm-đình-phương bẩm rằng :

— Dám bẩm *Lâm* đại huynh ! Tịnh không có việc ấy bao giờ !

Lâm-chương truyền cho quân-sĩ và vào miệng *Thẩm-đình-phương* thật mạnh. Quân-sĩ vâng lệnh, và *Thẩm-đình-phương* bộc mau miệng ra, bấy giờ *Thẩm-đình-phương* không dám gọi đại-huynh nữa, mới chịu kêu van mà rằng :

— Trăm lạy đại-nhân ! Thật quả không có việc ấy !

Lâm-chương lại hỏi rằng :

— Hai anh em nhà-ngươi thấy vợ *Lâm-hức* nhan-sắc xinh đẹp, đem lòng tham-luyến, mới bảo *Hoa hữu-linh* dụ vào ở trong tướng-phủ, có phải thế không ?

Thẩm-đình-phương vừa mới cất miệng nói hai tiếng « đại-huynh » thì *Lâm chương* lại truyền cho quân-sĩ và. *Thẩm-đình phương* với vàng bẩm rằng :

— Dám bẩm đại-nhân ! Thật quả không có việc ấy !

Lâm-chương lại hỏi rằng :

— Ta sai người đến bắt *Hoa-hữu-linh*, nhà-ngươi dám thông-mưu cùng *Thôi-thị* dùng kim c âm giết chết *Hoa hữu-linh*, có phải thế không ?

Thẩm đình phương nói :

— Dám bẩm đại-nhân ! *Hoa-hữu-linh* thật quả bị bệnh mà chết.

Lâm-chương lại hỏi rằng :

— Nhà ngươi viết [thư bảo quan án sát *Tống-triều-anh* sai người cầm cờ lệnh-tiễn về giục chém ai vợ chồng *Lâm-hức*, có phải thế không ?

Thẩm-đình-phương nói :

— Dạ bẩm đại-nhân ! Thật quả không có !

Lâm-chương nổi giận mà quát mắng rằng :

— Á ! Nhà-ngươi còn dám chối-cãi, để ta hãy cho nhà-ngươi đối chứng cùng *Thôi-thị*.

Nói xong, truyền giải *Thôi thị* vào để đối-chứng. *Thôi-thị* bước vào quì ở trước sân, *Lâm chương* phán bảo rằng :

— *Thôi-thị* kia ! Hôm trước ta xét hỏi, nhà-ngươi đã cung-nhận là *Thẩm-đình-phương* có thông mưu cùng nhà-ngươi, dùng kim châm giết chết *Hoa-hữu-linh*. Ngày nay *hầm-đình phương* tới đây, nhà-ngươi nên mau mau khai lại một lượt.

Thôi-thị nói :

— *Thẩm* công-tử ơi ! Công-tử bại tôi biết dường nào ! Chỉ vì công tử sợ quan kinh-lược bắt *Hoa-hữu-linh* về tra-tấn, lỡ khi hắn t ỗ lộ chân-tình ra thì việc ám-mạng là giả mà việc gian dâm là thật, vậy nên mới bàn cùng tôi g ết *Hoa-hữu linh* đi cho khỏi có ngươi đối-chứng. Bấy giờ tôi nghĩ không ra, trót quá nghe lời công-tử, để đến nỗi ngày nay, tôi phải chịu tra tấn khổ-sở, và bêu diếu biết bao nhiêu những sự xấu-xa Nay đã đến trước mặt đại-nhân đây, công-tử lại còn chối-cãi làm sao cho được !

Nói xong, bưng mặt mà khóc òa lên. *Thẩm-đình-phương* giả cách quát mắng rằng :

— Ô-hay ! Mày là đứa nào mà dám ăn nói càn-rỡ như thế ?

Lâm chương ngồi trên trông xuống, thấy *Thẩm-đình-phương* không chịu thú-nhận, mới truyền đòi quan án-sát *Tống-triều-anh* vào. *Tống-triều-anh* bước vào quì ở trước sân mà bẩm rằng :

— Dám bẩm đại-nhân ! Tỳ-chức đã vâng lệnh vào bái-yết !

Lâm-chương phán rằng :

— Hôm trước nhà-ngươi đã t ủ-nhận rằng *Thẩm-đình-phương* có viết thư bảo nhà-ngươi sai người cầm cờ lệnh-tiễn về giục chém, nay *Thẩm-đình-phương* tới đó, nhà-ngươi nên nói rõ cho hẳn nghe.

Tống-triều anh nói :

— *Thẩm* công-tử ơi ! Công-tử làm hại tôi, bảo tôi sai người đem cờ lệnh-tiễn về giục chém.

Thẩm-đình-phương cãi rằng :

— Nào *Tống* đại-huynh lại nói lẽ như thế !

Tống-triều-anh nói :

— Công-tử sai người đưa thư cho tôi. Bấy giờ tôi nghĩ nỗi tình *Thẩm* tướng-công quá, mới sai người cầm cờ lệnh-tiễn về giục chém. Sao bây giờ công-tử còn dám chối-cãi, vậy bức thư này là bút-tích của ai ?

Nói xong, liền trao bức thư cho *Thẩm-đình-phương*. *Thẩm-đình-phương* không đợi mở xem, lẹn giật ngay lấy mà xé tan ra, rồi nói :

— Thôi đừng bịa-đặt ra cái bức thư giả này !

Lâm-chương nói :

— Á ! Nhà-ngươi to gan thật ! Ở trước mặt bản-chức đây mà dám tự tiện xé nhỏ bức thư !

Nói xong, truyền cho quân-sĩ dùng cách tra-tấn. *Lưu-diêm* ngồi tại phòng khách, thấy *Lâm-chương* sắp sửa tra tấn *Thẩm-đình-phương*, mới luống-cuống mà nói với các vị hương-hoạn kia rằng :

— Các niên-huynh ơi ! Bây giờ các niên-huynh nên bước lên nói giúp cho một lời.

Mọi người đều nói :

— Đàng lẽ chúng tôi lên nói là phải, nhưng quan kinh-lược đã có truyền lệnh như thế, nếu ta dám trái lệnh thì khó lòng tránh khỏi thanh thượng phương bảo kiếm kia ! chi bằng ta hãy đợi xem thế nào, rồi sau sẽ định liệu.

Lưu-diêm nghĩ thầm : nay ta đành bạo bước lên, cứ sự qu n-hệ không nỡ giận, dùng thanh thượng-phương bảo kiếm mà chém ta thì bấy giờ biết làm thế nào.

Lưu-diêm nghĩ vậy, mới cũng vâng dạ mà rằng :

— Các niên-huynh nói cũng có lẽ phải !

Bấy giờ *Lưu-diêm* cùng các vị hương-hoạn kia chỉ đành ngẩn mặt ngồi nhìn mà thôi. Lại nói chuyện quân sĩ vâng lệnh *Lâm-chương* đem các đồ hình-cụ ra. *Lâm-chương* lại hỏi *Thẩm-đình-phương* rằng :

— Thế nào ! nhà ngươi có chịu thú-nhận hay không ? Nếu không thì ta phải dùng đến cách tra-tấn.

Thẩm đình-phương giật mình kinh sợ, chẳng còn hồn vía nào, vội-vàng kêu van mà rằng :

— Trăm lạy đại-nhân ! Xin đại nhân hãy nể mặt thân-phụ tôi một chút !

Lâm-chương quát mắng rằng :

Ta phụng mệnh thánh-thượng khâm-sai đi kinh-lược trong 7 tỉnh, cầm quyền « Tiền trảm hậu tấu », Nhà ngươi nên biết rằng dầu vương-tử phạm pháp, cũng cùng với t ứ-dân cùng tội. Nếu ta có lòng tư-vị thì đã không 5 lần 7 lượt sai người đến bắt nhà-ngươi.

Nói xong, lức-khắc truyền cho quân-sĩ dùng cách tra-tấn. Quân-sĩ vâng lệnh đạ ran, tức thì cũng nọc *Thẩm-đình-phương* ra giữa sân. *Thẩm đình-phương* kêu rầm lên mà rằng :

— Trời ơi ! Cha mẹ ơi ! Đau-đớn thế này thì tôi chết mất !

Thẩm đình-phương vốn là người sinh trưởng phú-quí, chịu sao được những nỗi đau-đớn ấy, liền ngất mà chết đi.

(Các ông)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÉS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Có bán thứ thuốc :

ELIXIR ANTICHOLÉRIQUE

Thuốc này có trị cả những bệnh : đau dạ dày, đi tả, đau ruột, đi tháo dạ.

CÁCH DÙNG : *Cứ trong 24 giờ uống một lần ; mỗi lần uống ba hoặc bốn thìa lớn pha với một tí nước lã ; trẻ con thì uống ba hoặc bốn thìa cà-phê.*

Giá bán : 0$60 một lọ

ĐỒ KIM-HOÀN

BIJOUX GOLDTUBÉ

Bằng rải lại bán lại 1 fr. một gam

1 fr.75

Tiền cước : 0.60



Các thứ nhẫn gọi là BAGUES RUSSON trên này, thợ tôi chắc chắn đúng tuổi. Có thứ nhẫn đầu thần, hoặc thắc cả tên chữ « MARIE », « SUZANNE », « SOUVENIR », giá 1 fr.75. Xin quý-khách biên rõ số cái kiểu nhẫn muốn mua.

Hãm may rủi ngộ một cái nhẫn, nếu các ngài không ưng ý, thì chuyển tàu sau nên kiểu sẽ tiền lại trả.

Còn như cái khổ nhẫn, thì các ngài lấy một miếng giấy bồi, khoét một cái lỗ vừa đầy làm mẫu. Rồi gửi một cái mandat 2 fr.50, đến hiệu

BIJOUX GOLDTUBÉ, Rayon E

211, Rue Saint-Honoré, PARIS

thì chuyển tàu sau các ngài sẽ nhận được cái nhẫn vì quyền Cadeau là có về những đồ tặng.

SÁCH MỚI XUẤT BẢN

LA COMPOSITION FRANÇAISE

aux examens franco-annamites

của M. L. HOULLIER

Giáo-sư trường Bảo-hộ soạn riêng cho học-trò Việt-Nam

Bán tại nhà in bản-quán

Giá mỗi quyển . . . . 0$30

Tiền cước mỗi quyển . 0,12

Ai ở xa xin viết thư về cho

ông BÙI-XUÂN-THANH

61 — 63, Rue du Coton — Hanoi

祥和裕

YU-WO-TSEONG

VENTE EN GROS

63, Rue des Cantonnais, 63

Hanoi (Tonkin)

TÉLÉPHONE N° 286

Bản-hiệu có bán buôn các thứ vải nhiều, hàng tốt nhiều tấm, hàng thật tốt, giá thật rẻ.

Có bán cả hàng to (Bắc-kỳ như the, nguyên, lĩnh, lọc, bông, gạc, nến nến có hàng Saigon như lĩnh, the, nến nến).

Nay mới có dạ các mới lắng thêm, mega đen và vải nhan rộng khổ. Những hàng này bán buôn rong tấm, chứ không bán lẻ ra không có mẫu gửi đi các tỉnh, vì hàng con nguyên không thể cắt được.

Quí-khách ở gần nên đến bản-hiệu mà mua, còn ở xa thì gửi thư về bản-hiệu xin gửi contre remboursement.

Cảm-tạ.

2010 YU-WO-TSEONG

NỮ-HẢI-TẶC

(Trinh-thám tiểu-thuyết)

PHẠM-BÙI-CẨM dịch thuật

Xuất bản lần thứ nhất

Có bán đổi tại nhiều chỗ

Sách dày hơn 100 trang

Giấy in sực tốt. Sách đóng sực đẹp

Giá mỗi quyển . . . . 0$30

Tiền cước . . . . . 0 . 11

Ai muốn mua buôn, mua lẻ xin gởi giấy cho :

M. BÙI-XUÂN-THÀNH

61-63 Rue du Coton — Hanoi

LỤC-TỈNH TÂN-VĂN NHỰT-BÁO

(Xuất bản mỗi ngày 8.500 tờ)

6 trương

GIÁ BÁN BÁO :

Một năm	12$00
Sáu tháng	6 . 50
Ba tháng	3 . 50

Báo-quán ở tại đường Catinat, số 157, Saigon (Cochinchine).

Tôn-chỉ của tờ báo là để truyền-bá tư-tưởng văn-minh của Pháp-quốc, luận về kinh-tế lý-tài, báo tin lạ xảy ra trong Đông Pháp, mỗi kỳ đều có tiểu-thuyết. Mua báo xin gởi mandat cho M. NGUYỄN-VĂN-CỦA, chủ-nhiệm thâu nhận.

HIỆU BÁN ĐỒ VÀNG BẠC

泰 LỢI-THÁI 利

110, Rue des Changeurs, 110

HANOI

Bản-hiệu chuyên nghề ngót 20 năm, buôn bán thực thà, được nhiều quí-khách chiếu-cố, hằng ngày vẫn gửi vàng và đồ vàng đi bán các tỉnh trong cõi Đông-pháp và Cao-miên Laos.

Ai khách quen hay lạ, hễ gửi Commande mà có đặt ít tiền trước thì bản hiệu cũng chiếu theo thời giá mà gửi đồ đến tận nơi. 2065

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÉS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Trong những độ giới nóng, thời tiết thay đổi, thường gây nên bệnh ghip.

Mắc bệnh ghip, thường sợi nó, nhức đầu, đau ở khớp xương.

Muốn trị bệnh ghip, chỉ có một thứ thuốc, là :

Cachets du Docteur Rascol

0$60 một ống sáu cachets

Hỡi các ông mắc phải bệnh tình (lậu và giang mai) khuyên các ông chớ dùng thuốc nhảm tốn tiền mà bệnh càng thêm nặng. Các ông nên mua thuốc ở Hiệu TỪ-NGỌC-LIÊN, số nhà 46, phố Principale, tỉnh Đáp-cầu, là một nhà chuyên-trị, bán thuốc bệnh tình đã có tiếng, không ngày nào là không tiếp được giấy ngợi khen ở các nơi gởi lại. Cả nước độ hơn một đồng một tọa. 2063

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÉS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Thay huyết xấu.

Trị bệnh mất máu, khi huyết suy-yếu, thân-thể mỏi-mệt, gầy-còm, hay vì kém huyết sinh ra rét phải làm cho hay ho vật uống thuốc này rất để, vì có mùi thơm không có hơm hao gì !



Bài thuốc này có hội-đồng của quan Thầy-thuốc thương-chỉ là hay.

Ấy là :

Thuốc nước bổ huyết

MÁU BÔ

MUỐN TRỪ CÁC BỆNH SỐT RÉT CÁCH-NHẬT, BỆNH SỐT RÉT RỪNG nên dùng thuốc

QUINOFORME

hoặc ống, hoặc viên

Tại tất cả các thuốc-điếm Pháp toàn đang một thứ thuốc này.

Gởi mẫu tại tất cả các nơi nào chỉ

Nhà chế thuốc LACROIX, 29-31, Rue Philippe de Girard — PARIS

Nhà Bán-đồ « TÂM-TÂM » Hà-nội, ở phố hàng Trống. Chủ-nhật, thứ năm nào cũng sẽ bán tới tám giờ sáng.

NGƯỜI BIỂN-LẬN

(L'AVARE)

Hài-kịch của MOLIÈRE tiên-sinh soạn ra

NGUYỄN-VĂN-VĨNH dịch

Hội Ái-hữu của Tân-cựu học-sanh trường Cao-đẳng đã diễn tại nhà hát lớn Hanoi, ngày 18 Janvier 1924

In cho Pháp và chữ Quốc-ngữ hai thứ vào cùng chung

Giá mỗi quyển . . . . . 0$50

Tiền cước gởi đi các tỉnh, mỗi quyển 0 15

CÓ BÁN TẠI BẢN QUÁN

ŒNO KOLA COCA

RƯỢU BỔ

酶補

J. BLANC *(dệ nhất hạng bào-chẽ)*

Ông **L. BLANC** *(người nổi-nghiệp)*

HANOI (Bắc-kỳ)

chế ra

Giá bán 2$40 một lít

Một ngày hai lần, trước bữa cơm, thì uống một cốc con

每晚飯未食時各服沒喉麗飲開胃

Bán tại : Hiệu Bào-chẽ **J. BLANC**

31, phố Tràng-tiền (Rue Paul-Bert) Hanoi

2073

SÁCH LUẬT MỚI

Quan phó Binh-lương, *A. Dejean de la Bâtie*, giáo-sư trường Cao-đẳng Đông-Pháp, mới soạn một bộ luật mới sau này :

1° QUỐC TẾ CÔNG PHÁP (Droit international public) giá. **3$00**

2° QUỐC TẾ TƯ PHÁP (Droit international privé) giá. **3$00**

3° HÀNG HẢI PHÁP LỆ (Droit maritime) giá. . . . **2$00**

4° THƯƠNG LUẬT HỌC (Droit commercial) giá. . . . **4$00**

(Tiền cước gởi đi các tỉnh, tính ngoài).

Mấy bộ sách luật này, bản quán đã giới thiệu ở số báo ngày 25 Septembre trước.

Bộ luật mới này, soạn toàn bằng chữ Pháp cả.

BÁN TẠI BẢN-QUÁN

RƯỢU NHO J. K. WATSON

Là một thứ thuốc bổ mạnh nhất, tốt hạng thứ thuốc này khắp cõi đã lên tiếng, vì cái sách làm, lại tinh-vi cần thận cho thuốc này là một thứ bổ mạnh nhất.

Những thứ có thể cần dùng thuốc rất thanh thì dùng thuốc này thuốc và nhẹ lắm.

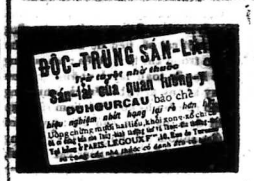
Bệnh huyết suy, bệnh gan yếu, bệnh ghip, bệnh sốt rét rừng, v. v

Uống một cốc nhỏ (liqueur) trước bữa cơm thì bữa ăn chóng

Giá bán : 2$50 một litre

Hiệu Bào-chế E. CHASSAGNE

59, phố Paul-Bert, Hanoi



Agents d'Annonces en Europe :

L. MAYENCE & Cie

9, Rue Tronchet, PARIS

19, 21, 23, Ludgate Hill, LONDRES

NẾU THẤY CON DAO NÀY





KHẮC VÀO LƯỠI DAO

thì mới là hạng tốt, mà dùng nó thì thực là bền

PACHOD Frères & Cie LYON

2056

MUA MỘT ĐƯỢC HAI

Hiệu tôi buôn thuốc lào đã lâu năm nổi tiếng nhất Bắc-kỳ. — Nay lại đặt thêm ảnh thưởng kẻ các ngài mua bánh thuốc mở ra có ảnh thưởng, thời xin mua, dầu thì cứ lại đấy mà lĩnh thêm một bánh thuốc thường nữa, ấy là nghĩa mua một được hai.

Bấy lâu đã mức tiếng đồn,
Giới đi bán lẻ bán buôn xa gần,
Về chanh Tam-kiệt Hàn thiên :
Trương lương, Hàn-tín tướng quân, Tiêu-hà,
Ai mua bánh thuốc mở ra
Có đề chữ thưởng (g') thiệt là số may !
Xin đem cái phiếu thưởng này,
Mua đâu đến, đâu thưởng ngay tức thì.

LY-SENG-BAO

42, Rue des Paniers, (Phố Hàng Bồ Hanoi

Cửa hàng bán vàng-bạc, đồng đồ, nhỡn-kính. 2065

TIỂU-THUYẾT

BA NGƯỜI NGỰ-LÂM PHÁO-THỦ

(Lịch-sử tiểu-thuyết nước Pháp)

Soạn-giả : **Alexandre DUMAS**

Dịch-giả : **NGUYỄN-VĂN-VĨNH**

Mỗi tập (32 trang) **0$15** (tiền cước 0$08)

Toàn bộ (24 tập) **3.00** (tiền cước 0.35)

Ai mua xin gửi thư và mandat cho :

M. BÙI-XUÂN-THÀNH

Quản-lý nhà in Trung-Bắc-Tân-Văn

61-63, Rue du Coton, 61-63

HANOI

CÁC NGÀI CÓ THỂ ĐƯỢC

MỘT TRIỆU

HOẶC 500.000, HOẶC 200.000, HOẶC 100.000 QUAN

Muốn được một số tiền lớn, nên mua một cái vé

CRÉDIT NATIONAL 1920

Lần mua và thứ giá 20 quan, cứ thứ đồng năm 31 tháng mới tháng sẽ bắt quay. Nếp tiền lần đầu, tiền được ngay-ngắt về, rồng mình đi quyền vô-hạn, bỏ vài trăng số thì được cả triệu. Mình chỉ chịu khó dành dịn một ít, thật hẳn như không ngại đến, mà đã được dự vào cuộc rút số, tại được có quyền số-hữu một cái vé với quyền số sinh lợi-tức.

Vé Crédit National mỗi năm tính kỳ đó cuộc rút số là 1er Janvier, 1er Février, 1er Avril, 1er Mai, 1er Juillet, 1er Août, 1er Octobre, 1er Novembre

Mỗi lần rút số có :

1 lô.	MỘT TRIỆU	
1 lô.	500.000	quan
2 lô.	200.000	quan
3 lô.	100.000	quan
6 lô.	50.000	quan

Tiền rút số tám kỳ trong một năm cộng là 26 triệu quan

Như vậy rút số cũng dễ trúng lắm.

Muốn dự các cuộc rút số kỳ, xin gởi 20 quan cho ông chủ-nhiệm nhà

BANQUE NOUVELLE, 8 Rue Papère, MARSEILLE (France) R. C. 6576

Tiền bán mỗi năng theo bản luật ngày 13 Mars 1906 của nhà nước và được sự đảm bảo chắc chắn

---

Gérant : Chanvinh

Imprimerie du Trung-Bắc-Tân-Văn

Le Gérant : NGUYỄN-VĂN-LUẬN